

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Ducháčka a soudců Mgr. Jiřího Kopeckého a JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlou Rajmanovou
sídlem K. H. Máchy 758/8, Hradec Králové

proti
žalované: [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Chludem
sídlem Palackého třída 802, Chrudim

o vypořádání rozvodem zaniklého společného jmění manželů,
k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 30. 11. 2022,
č. j. 3 C 126/2021-127,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se **mění** takto:

Z věcí, jež měli žalobce a žalovaná ve společném jmění manželů připadá do vlastnictví žalobce:

- a) pozemek p. č. st. [redacted] jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. [redacted] a pozemek p. č. [redacted] vše ležící v katastrálním území [redacted]
- b) závazek vůči společnosti [redacted] a.s., IČO49240901, ze smlouvy o hypotečním úvěru číslo [redacted] ze dne 7. 12. 2006, k účtu číslo [redacted] ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

994 385,64 Kč včetně příslušenství k dluhu přirostlého teprve v budoucnu po rozhodnutí odvolacího soudu, který je žalobce povinen zaplatit.

Žalobce je povinen zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu částku 512 946,92 Kč, a to tak, že částku 150 000 Kč zaplatí do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a zbylou částku 362 946,92 Kč zaplatí do jednoho roku od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů před okresním ani odvolacím soudem.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem okresní soud nařídil prodej nemovitostí ve společném jmění manželů – pozemku p. č. st. ■ jehož součástí je budova č.p. ■ rodinný dům, a pozemku p. č. ■, vše ležící v k. ú. ■, a to prodejem ve veřejné dražbě (výrok I.) s rozdělením výtěžku mezi každého z bývalých manželů po odečtení nákladů tak, že z výtěžku bude odečtena částka 658 200,10 Kč a zbytek rozdělen na polovinu. Podíl žalobce činí jedna takto vypočtená polovina s připočtením částky 658 200,10 Kč a podíl pro žalovanou činí jedna takto vypočtená polovina (výrok II.). Dluh ze smlouvy o hypotečním úvěru č. ■, ze dne 7. 12. 2006, uzavřené se společností ■ a.s., ve výši 1 259 617,20 Kč, k úhradě žalobci, stejně jako dluh ze smlouvy o restrukturalizaci a refinancování č. 1631875 ze dne 19. 4. 2013, uzavřené se společností ■ a.s., ve výši 26 131 Kč (IV.). K úhradě žalobci přikázal také dluh účastníků vůči Vodárenské společnosti Chrudim a. s. z titulu úhrady vodného a stočného za období od 19. 1. 2018 do 31. 12. 2020 ve výši 25 079 Kč (V). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VI.).
2. Z odůvodnění vyplývá, že okresní soud rozhodoval o návrhu žalobce, který se domáhal vypořádání společného jmění účastníků, které zaniklo ke dni 6. 5. 2020. Za předmět vypořádání označil nemovitosti – pozemek p. č. st. ■ jehož součástí je budova rodinného domu č. p. ■ a pozemek p. č. ■ vše v k. ú. ■, dále závazek ze smlouvy o hypotečním úvěru č. ■ ze dne 7. 12. 2006 uzavřené s ■ a. s., závazek ze smlouvy č. 1631875, uzavřené dne 19. 4. 2013 s toutéž bankou, a dluh u Vodárenské společnosti Chrudim a. s. Žádal vypořádání nařízením prodeje nemovitostí a rozdělení výtěžku po zaplacení dluhů s uplatněním disparity 70 % k 30 % ve svůj prospěch z důvodu nabytí nemovitostí za prostředky darované účastníkům jeho babičkou.
3. Žalovaná se způsobem vypořádání nesouhlasila, tvrdila, že má zájem nabýt nemovitosti do svého výlučného vlastnictví a současně neviděla důvod pro aplikaci žalobcem navrhované disparity s tvrzením, že babička žalobce darovala finanční prostředky ke koupi nemovitosti oběma účastníkům. Potvrdila existenci společných dluhů účastníků, neznala sice jejich výši ke dni rozvodu manželství, potvrdila však, že je splácí žalobce. Rozšířila masu společného jmění účastníků o osobní automobil VW Passat, RZ ■.
4. Po provedeném dokazování soud prvního stupně vyšel z následujících zjištění.
5. Manželství účastníků uzavřené dne 25. 9. 1999 bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 6. 5. 2020 č. j. 11 C79/2019-23, pravomocně ke dni 6. 5. 2020. Do společného jmění manželů nabyli nemovitosti – pozemek p. č. st. ■ jehož součástí je budova rodinného domu č. p. ■ a pozemek p. č. ■ vše ležící v k. ú. ■. Nemovitosti nabyli účastníci na základě kupní smlouvy ze dne 7. 8. 2008, uzavřené s manželi ■ a ■, za kupní cenu 2 700 000 Kč. Babička žalobce, ■, darovala na základě smlouvy ze dne 6. 3. 2009 účastníkům peněžní prostředky v celkové výši 2 700 000 Kč. Hypoteční úvěr č. ■ sjednaný s ■ a. s., jehož nesplacený zůstatek činil ke dni 12. 9. 2022 částku 1 100 856,08 Kč, splácel od 6. 5. 2020 do současné doby žalobce. Stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

spotřebitelský úvěr č. 1631875, uzavřený s [REDAKCE] a. s., který splatil ke dni 26. 5. 2021, přičemž za období od 6. 5. 2020 do data splacení bylo na spotřebitelský úvěr žalobcem zaplacen 26 131 Kč. Dluh u Vodárenské společnosti Chrudim a. s., za fakturační období od 19. 1. 2018 do 31. 12. 2020, byl žalobcem uhrazen ve splátkách v celkové výši 25 079 Kč. Osobní automobil VW Passat, RZ [REDAKCE], darovali účastníci jejich synovi [REDAKCE]. Podle odhadu realitního makléře [REDAKCE] měli nemovitosti účastníků ke dni 27. 12. 2020 obvyklou cenu 4 270 000, ke dni 30. 8. 2021 ve výši 4 590 000 Kč, a podle vyjádření realitních kanceláří provozujících praxi v daném regionu, vyžádaných soudem prvního stupně, se odhad pohyboval v částkách od 4 400 000 Kč, přes 5 500 000 Kč až po 6 500 000 Kč. V řízení ve věci péče o nezletilou dceru účastníků, [REDAKCE], narozenou dne [REDAKCE], vedené u Okresního soudu v Trutnově pod sp. zn. 11 Nc 372/2020, matka dokládala daňové přiznání za rok 2019, v němž základ daně z příjmů činil 97 308 Kč. V tomto řízení poskytla také tvrzení, že je vdaná, má jednu vyživovací povinnost, pracuje jako OSVČ v oboru kadeřnictví, které od [REDAKCE] 2020 provozuje v nemovitosti, v níž bydlí, s náklady na elektřinu 3 200 Kč s doplatkem za rok 2020 ve výši 45 000 Kč, dále s náklady na vytápění tuhými palivy v částce 6 000 Kč měsíčně, to vše při příjmu jejího manžela ve výši 11 800 Kč čistého měsíčně.

6. Při právním posouzení věci postupoval okresní soud podle § 708 odst. 1, § 712, § 1147 a § 742 odst. 1, 2 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen o. z.) a uzavřel, že jediným řešením nepoškozujícím žádného z účastníků při vypořádání jejich nemovitostí je nařízení jejich prodeje ve veřejné dražbě. Žalovaná, která z užívání nemovitostí žalobce zcela vyloučila, měla zájem nemovitosti převzít do svého výlučného vlastnictví, ale neprokázala, že by byla schopna v přiměřené době získat prostředky na vyplacení vypořádacího podílu žalobci. Současně ve vztahu k nemovitostem měl okresní soud za to, že nejsou dány podmínky pro aplikaci žalobcem požadované disparity z důvodu větší zásluhovosti na získání majetku. Získání peněžních prostředků na nákup nemovitostí darem od babičky žalobce považoval okresní soud z hlediska tvrzené větší zásluhovosti za subjektivní vnímání dané situace žalobcem, neboť jeho babička darovala peníze oběma účastníkům, nikoliv pouze žalobci. Ani vyloučení žalobce z užívání nemovitostí nepovažoval soud prvního stupně za důvod pro použití disparity. Vysvětlil, že pokud měl žalobce proti žalované nějaký nárok vyplývající z této skutečnosti, měl jej uplatnit stejně jako nárok, aby se žalovaná podílela na úhradě dluhů, pak by o nich soud rozhodoval, ale nemohou být důvodem pro požadovanou disparitu.
7. Ve vztahu k nařízenému prodeji nemovitostí ve veřejné dražbě soud prvního stupně argumentoval, že náklady spojené s tímto způsobem vypořádání půjdou spravedlivě k tíži obou účastníků a výtěžek bude mezi ně rozdělen každému jednou polovinou. Před tímto dělením bylo ale nezbytné započíst dluhy účastníků přikázané k úhradě žalobci, který je jako jediný po rozvodu platil. Šlo o oba úvěry u [REDAKCE] a. s. v celkové výši 1 285 748,20 Kč (v případě hypotečního úvěru částku 1 259 961,20 Kč, v případě restrukturalizačního úvěru částku 26 131 Kč) a dále dluh u Vodárenské společnosti Chrudim a. s. Tento dluh za vodné a stočné ve výši 25 079 Kč byl ale za dobu od 19. 1. 2018 do 31.12.2020, z toho bylo období 28 měsíců za trvání manželství a 8 měsíců po jeho rozvodu. Soud prvního stupně vypočítal průměrnou spotřebu za jeden měsíc v částce 696,64 Kč a z ní určil poměrnou část dluhu za trvání manželství 19 506 Kč a po rozvodu ve výši 5 573 Kč.
8. Vzhledem k tomu, že oba úvěry byly společnými dluhy účastníků, musí žalovaná přispět na jejich úhradu žalobci jednou polovinou, tj. částkou 642 874,10 Kč, v případě dluhu u Vodárenské společnosti Chrudim a. s. jednou polovinou pouze za období trvání manželství, tj. 9 753 Kč a za období po rozvodu musí spotřebu ve výši 5 573 Kč nahradit žalobci celou. Celková částka, kterou musí žalovaná na úhradu dluhu zaplatit žalobci byla ve výši 658 200,10 Kč. Způsob vypořádání výtěžku prodeje určil soud prvního stupně tak, že po odečtení nákladů dražby se

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nejprve odečte částka 658 200,10 Kč a zbylý rozdíl měl být rozdělený na polovinu, kterou měla obdržet žalovaná, podíl žalobce pak měl činit tuto polovinu s připočtením částky 658 200,10 Kč.

9. Žádnému z účastníků okresní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, vycházel z toho, že vypořádáním majetku se každému účastníku dostane stejného podílu, proto jejich úspěch ve věci je stejný.
10. Proti rozsudku okresního soudu podali oba účastníci odvolání.
11. Žalovaná se domáhala změny napadeného rozhodnutí a přikázání předmětných nemovitostí do jejího výlučného vlastnictví proti závazku k úhradě vypořádacího podílu žalobci. Namítala, že v průběhu prvostupňového řízení vyjádřila svůj zájem o nabytí nemovitostí do svého výlučného vlastnictví, protože jejich prodejem ve veřejné dražbě by byla poškozena, v nemovitosti žije a má o ně zájem. Proto nebyla naplněna podmínka pro nařízení prodeje ve veřejné dražbě podle § 712 o. z. ve spojení s § 1147 o. z., k jejímuž splnění by došlo pouze v případě, že o nemovitosti by neměl zájem žádný ze spoluvlastníků. Vytýkala okresnímu soudu také závěr o tom, že osobní automobil VW [REDAKCE] není součástí společného jmění účastníků, ale je ve vlastnictví jejich syna [REDAKCE].
12. Protože žalovaná nezaplatila soudní poplatek z odvolání, a to ani v dodatečně soudem stanovené lhůtě, bylo řízení o jejím odvolání usnesením Okresního soudu v Chrudimi ze dne 8. 9. 2023, č. j. 3 C 126/2021-165, zastaveno.
13. Žalobce brojil jednak proti postupu soudu prvního stupně, který v jeho prospěch neaplikoval disparitu podílů a dále proti vlastnímu způsobu výpočtu vypořádacího podílu. Naopak za správný považoval postup soudu prvního stupně, kterým nařídil prodej nemovitostí ve veřejné dražbě, protože žalobce sám neměl zájem převzít je do svého výlučného vlastnictví a žalovaná nemá dostatek finančních prostředků, aby žalobci zaplatila odpovídající vypořádací podíl. Nesouhlasil ale s argumentací okresního soudu, který nepřistoupil k disparitě vypořádacích podílů. Namítal, že s ohledem na skutečnost, že žalovaná vyloučila žalobce zcela a bez náhrady z užívání společných nemovitostí, je zde důvod pro disparitu podílu v jeho prospěch. Výpočtu vypořádacího podílu vytýkal, že fakticky vede k disparitě podílů ve prospěch žalované. Za přílehavější považoval postup, kterým by soud rozdělil celkovou hodnotu aktiv, žalobci přikázal k úhradě společný dluh z hypotečního úvěru a žalované uložil povinnost zaplatit žalobci vypořádací podíl skládající se z poloviny společného dluhu a součtu vnosu žalobce spočívajících v úhradě všech společných dluhů do dne rozhodnutí soudu. Navrhl změnu napadeného rozhodnutí, výtěžek z nařízeného prodeje nemovitostí rozdělit mezi účastníky po odečtení nákladů v poměru podílu 70 % pro žalobce a 30 % pro žalovanou, dluh ze smlouvy o hypotečním úvěru přikázat k úhradě žalobci a uložit žalované povinnost uhradit žalobci vypořádací podíl, který by měl být součtem částek 13 065,50 Kč (vnos v podobě poloviny zaplaceného restrukturalizačního úvěru u [REDAKCE] a. s.), dále 12 539,50 Kč (vnos v podobě poloviny zaplaceného dluhu vůči Vodárenské společnosti Chrudim a. s.), dále poloviny součtu splátek hypotečního úvěru zaplacených žalobcem od právní moci rozvodu manželství do dne rozhodnutí odvolacího soudu a poloviny zůstatku dluhu z hypotečního úvěru vyčísleného k těmto dni. Domáhal se také přiznání náhrady nákladů řízení.
14. V průběhu odvolacího řízení došlo ke změně náhledu žalobce na řešení vypořádání a deklaroval zájem o získání nemovitostí do svého výlučného vlastnictví. Nemovitosti by si buď ponechal a vyplatil vypořádací podíl žalované, případně by je prodal, ale sám ze své vlastní ruky nepochybně za výhodnějších podmínek, než by se tak stalo, pokud by byl prodej realizován veřejnou dražbou. Poskytl dále tvrzení, že dne 18. 1. 2024 rozhodl Okresní soud v Chrudimi v řízení pod sp. zn. 104 C 6/2020, ve věci žaloby [REDAKCE] (babičky žalobce), k vrácení daru, která byla podána proti žalované, a to s výsledkem, že žaloba byla zamítnuta. Důvodem

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zamítnutí byla akceptace procesní obrany žalované o tom, že ona nebyla obdarovanou a tudíž nemá, co by vracela.

15. Následně odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu podle § 212, § 212a o. s. ř. a dospěl k následujícím závěrům.
16. Nejprve však převzal skutková zjištění soudu prvního stupně, která jsou správná a odpovídají provedeným důkazům.
17. Následně doplnil dokazování podle § 213 odst. 4 o. s. ř.
18. Nejdříve provedl důkaz žalobcem označeným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 18. 1. 2024, č. j. 104 C6/2020-78, který podle § 205a písm. f) o.s.ř. není nepřípustnou odvolací novotou. Učinil z něj zjištění, že se [REDAKCE], babička žalobce, domáhala po žalované vrácení daru – peněžité částky 1 350 000 Kč, k jehož poskytnutí mělo dojít na základě darovací smlouvy ze dne 6. 3. 2009, kdy důvodem pro odvolání daru bylo jednání žalované, kterým měla zjevně porušit dobré mravy a toto jednání směřovalo proti osobám dárkyni blízkým, konkrétně proti žalobci, její pravnučce [REDAKCE] a pravnučkovi [REDAKCE]. Dne 13. 4. 2020 [REDAKCE] zemřela a na její místo, na základě usnesení soudu prvního stupně ze dne 29. 8. 2023, nastoupila procesní nástupnice, její dcera [REDAKCE]. Žalovaná proti žalobním tvrzením namítala, že na základě darovací smlouvy ze dne 6. 3. 2009 jí nebyl poskytnut žádný dar. Peněžitý dar poskytla svému vnukovi (žalobci), a to před tím, než byla předmětná darovací smlouva sepsána. Protože [REDAKCE] žalované ničeho nedarovala, nemůže být žalovaná ve věci pasivně legitimována. Po provedeném dokazování okresní soud podle § 2075 o. z. rozhodl, že žalovaná nebyla obdarovanou, a proto se vůči ní nelze domáhat vrácení peněžité částky 1 350 000 Kč.
19. Dále odvolací soud zjistil z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 27. 3. 2024, že na nemovitostech ve společném jmění účastníků, pozemku p. č. st. [REDAKCE] jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. [REDAKCE] a pozemku p. č. [REDAKCE] vše ležící v k. ú. [REDAKCE], vázne zástavní právo smluvní ve prospěch Raiffeisenbank a. s. k zajištění pohledávky z úvěru č. 600/366/06 ve výši 1 600 000 Kč s příslušenstvím, a to na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 10. 10. 2008 s právními účinky vkladu práva ke dni 13. 10. 2008.
20. Ze zprávy [REDAKCE] a. s. ze dne 13. 5. 2024 učinil odvolací soud zjištění, že pohledávka [REDAKCE] a. s. za účastníky, z titulu hypotečního úvěru, č. smlouvy [REDAKCE] uzavřené dne 7. 12. 2006, činila ke dni 13. 5. 2024 částku 994 385,64 Kč. Za dobu od 6. 5. 2020 bylo na dluh z hypotečního úvěru zaplacen celkem 294 443,52 Kč.
21. Po takto doplněném dokazování žalovaná akceptovala závěry odborného vyjádření realitní kanceláře ALL CREDIT, s. r. o., člena partnerské sítě „NEXT REALITY“ ze dne 10. 4. 2024, kterým byla stanovena tržní (prodejná) cena pozemku p. č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. [REDAKCE] a pozemku p. č. [REDAKCE], vše ležící v k. ú. [REDAKCE], ve výši 3 920 000 Kč.
22. Za této procesní situace a učiněných skutkových zjištěních lze uzavřít, že předmětem řízení o vypořádání zaniklého společného jmění účastníků zůstal majetek tvořený nemovitostmi v obvyklé ceně ke dni rozhodování odvolacího soudu (srov. např. rozsudek NS ze dne 28. 4. 2020, sp. zn. 22 Cdo 1205/2019) ve výši 3 920 000 Kč a závazek vůči [REDAKCE] a. s. vyplývající ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru ve výši 994 385,64 Kč. Přitom je třeba zohlednit, že žalobce doplatil ze svých výlučných prostředků na úvěr účastníků u [REDAKCE] a. s. č. 1631875 částku 26 131 Kč a na závazek vůči témuž věřiteli ze smlouvy o hypotečním úvěru č. [REDAKCE], ze dne 7. 12. 2006, částku 294 443,52 Kč. To vše za situace, kdy nebylo mezi účastníky sporu o tom, že je to žalobce, kterému by měly být do výlučného vlastnictví přikázány předmětné nemovitosti (advokát žalované k výslovnému dotazu odvolacího soudu sdělil, že od žalované nemá informace, že by snad měla o nemovitosti zájem), stejně jako Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

závazek vůči [REDAKCE] a. s. vyplývající ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru. Žalobce v odvolacím řízení inzeroval, že je připraven buď si nemovitosti ponechat, anebo je prodat, ale ze své ruky, a vyplatit žalované vypořádací podíl.

23. Z hlediska žalobcem namítané disparity podílů odvolací soud uvážil, že i v poměrech občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. může soud při vypořádání společného jmění manželů rozhodnout s využitím tzv. disparity (nerovnosti) podílů. Tomuto závěru ostatně jednoznačně nasvědčují i kritéria uvedená v § 742 odst. 1 o. z., k nimž je soud povinen při vypořádání přihlídnout. Vyloučení úvahy o disparitě podílů by znamenalo faktickou obsolentnost uvedených zákonných hledisek (viz rozsudek NS ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. 22 Cdo 6109/2017, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 63/2019).
24. Podle rozsudku NS ze dne 25. 10. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2914/99, nejvyšší soud dovodil, byť v poměrech občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále také jen obč. zák.), že znění § 150 obč. zák. nevylučuje, aby soud vyjádřil rozdílnost podílů manželů při vypořádání společné věci, přihlížejíc k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení určité věci také tak, že věc přikáže do vlastnictví tomu z manželů, který se o nabytí a udržení společné věci zasloužil výlučně, respektive v převážné míře, aniž mu uloží, aby druhému manželovi, který se o její nabytí a udržení nezasloužil, na vyrovnání podílů zaplatil určitou finanční částku. Zákon explicitně neupravuje způsob nerovného vypořádání a disparita může být tak vyjádřena nejen procentem či zlomkem, ale i přikázáním věci jednomu z manželů, aniž je zavázán k finančnímu vypořádání s druhým manželem ohledně této věci.
25. Výše citované rozhodnutí nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 6109/2017 (R 63/2019) pak v předchozím odstavci prezentovaný závěr rozsudku nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2914/99 shrnuje tak, že disparita se mohla podle konkrétních okolností případu vztahovat na veškeré položky náležející do společného jmění manželů či jen na některé z nich.
26. Shora uvedené závěry o disparitě podílů umožňují v dané věci dospět k závěru, že žalobcem navrhovaná disparita vztahující se na nemovitosti ve společném jmění účastníků ve výši 70 % ve prospěch žalobce a 30 % pro žalovanou, odpovídá zákonné úpravě podle § 742 odst. 1 písm. f) o. z., neboť tím, že kupní cena při pořízení těchto nemovitostí byla zaplacená výlučně z prostředků darovaných babičkou žalobci, se žalobce významnou měrou zasloužil o nabytí této majetkové hodnoty do společného jmění účastníků.
27. Při použití disparity při vypořádání nemovitostí účastníků by se tak měla žalobci dostat z obvyklé ceny nemovitostí částka 2 744 000 Kč představující 70% hodnoty nemovitostí. K této částce je třeba zohlednit žalobcem doplacený restrukturalizační úvěr č. [REDAKCE] a splacenou část hypotečního úvěru č. [REDAKCE], oba vedené u [REDAKCE] a. s., tj. přičíst k podílu na nemovitosti částku 13 065,50 Kč a 147 221,76 Kč představující polovinu doplaceného úvěru a polovinu splátek úvěru, které by byla povinna zaplatit žalovaná. Obdobné platí pro výlučný dluh žalované z titulu neuhrazené kupní ceny za dodávku vody a stočné ve výši 5 573 Kč, kterou Vodárenské společnosti Chrudim a. s. také doplatil žalobce. Současně je třeba při určení podílu žalobce zohlednit dosud nedoplacenou částku závazku z hypotečního úvěru vůči [REDAKCE] a. s. ve výši 994 385,64 Kč, která bude přikázána k doplacení žalobci. Od podílu žalobce je tak nutné odečíst částku 497 192,82 Kč (polovina dosud nedoplaceného hypotečního úvěru). Podíl žalobce na vypořádaném společném jmění účastníků by tak měl činit 2 412 667,44 Kč.
28. Žalobci byla k doplacení přikázána dosud nedoplacená část závazku z hypotečního úvěru vůči [REDAKCE] a. s. ze dvou důvodů. Jednak proto, že tento dluh souvisí s nemovitostmi přikazovanými do vlastnictví žalobce, a také proto, že jsou pochybnosti o solventnosti žalované, která ač se ucházela o možnost splácet část tohoto úvěru, nezaplatila na tento dluh za celou dobu jeho trvání ničeho. V této věci tak jsou naplněny výjimečné okolnosti odůvodňující přikázání dluhu jen jednomu z manželů, a nikoliv oběma rovným dílem (srov. rozsudek Nejvyššího soudu Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]).

ze dne 29.6.2021, sp. zn. 22Cdo 753/2020, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 23/2022).

29. Žalované by se tudíž mělo dostat z obvyklé ceny nemovitostí částka 1 176 000 Kč představující 30 % hodnoty nemovitostí, jako jediného aktiva vypořádávaného společného jmění účastníků. Od této částky je třeba odečíst částku 497 192,82 Kč (polovinu dosud nedoplačeného závazku z hypotečního úvěru, který bude přikázán k doplacení žalobci). Dále je třeba odečíst částku 13 065,50 Kč (polovinu žalobcem doplačeného restrukturalizačního úvěru), dále částku 147 221,76 Kč (polovinu plateb žalobce na splátky hypotečního úvěru) a částku 5 573 Kč (závazek vůči Vodárenské společnosti Chrudim a. s. z titulu dodávky vody a stočného spotřebované žalovanou po právní moci rozvodu manželství). Protože žalobci bude přikázáno jediné aktivum vypořádávaného společného jmění účastníků, měl by žalované zaplatit na vyrovnání jejího podílu částku 512 946,92 Kč.
30. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 pís. b) o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu tak, že do vlastnictví žalobce přikázal pozemek p. č. st. ■■■ jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. ■■■ a pozemek p. č. ■■■ vše ležící v k. ú. ■■■. Současně žalobci přikázal k úhradě závazek účastníků vůči společnosti ■■■ a. s. ze smlouvy o hypotečním úvěru v celkové výši 994 385,64 Kč včetně příslušenství k dluhu přirostlého teprve v budoucnu po rozhodnutí odvolacího soudu, který je žalobce povinnen zaplatit. Žalobci též uložil povinnost zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu částku 512 946,92 Kč.
31. Lhůtu splatnosti vypořádacího podílu stanovil odvolací soud jednak s přihlédnutím k tvrzení žalobce, že částku 150 000 Kč je schopen zaplatit téměř bezodkladně a dále podle §160 odst. 1, věta za středníkem, o. s. ř. jako odpovídající situaci, že žalobce bude platit zbytek vypořádacího podílu z prostředků, které získá z prodeje nemovitostí a za dobu odpovídající získání prostředků z prodeje nemovitostí považoval v případě doplatku podílu ve výši 362 946,92 Kč jeden rok od právní moci tohoto rozsudku.
32. Protože odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, musel podle § 224 odst. 2 o. s. ř. rozhodnout opakovaně o nákladech řízení účastníků. Odvolací soud při tomto rozhodování přihlédl nejen ke sjednocujícímu stanovisku pléna Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. Pl ÚS – st. 59/23 (302/2023 Sb.), podle kterého Ústavní soud již nadále nezastává právní názor, že v řízení o vypořádání společného jmění manželů je rozhodování o náhradě nákladů řízení ovládáno zásadou úspěchu ve věci (§ 142 o. s. ř.). Naopak primárním pravidlem u tohoto typu řízení je podle pléna Ústavního soudu až výjimka ze základního pravidla, tedy že každý účastník si nese své vlastní náklady sám. Současně odvolací soud přihlédl ke změněnému stanovisku žalobce, který se vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Z těchto důvodů krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů před okresním ani odvolacím soudem.
33. O nákladech odvolacího řízení by bylo rozhodnuto podle stejného právního názoru tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, rozhodoval by o něm Nejvyšší soud České republiky v Brně.

Pardubice 11. června 2024

Mgr. Jan Ducháček v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].